

EMLÉKEZTETŐ

a Szociális Ágazati Érdekegyeztető Fórum (a továbbiakban: SZÁÉF)

2025. október 27-i üléséről

a Belügyminisztérium Szociális Ügyekért Felelős Helyettes Államtitkárságán

2025. évi II. rendes ülés

Napirendi pontok:

1. Az ágazat bérhelyzete
Előterjesztő: kormányzati oldal
2. Ágazati képzések és továbbképzések rendszerének áttekintése
Előterjesztő: kormányzati oldal
3. Tájékoztatás az ápolási ágyak átvételének folyamatáról
Előterjesztő: kormányzati oldal
4. Tájékoztatás a szociális, benne a gyermekvédelmi intézmények egyházi fenntartásba adásának folyamatáról, annak esetleges felgyorsulásáról
Előterjesztő: kormányzati oldal

Helyszín:	Belügyminisztérium Szociális Ügyekért Felelős Helyettes Államtitkársága, 1011 Budapest, Fő utca 44-50. 7. emeleti Tanácsterem
Dátum és időpont:	2025. október 27. 15.00 – 16.20 óra
Résztvevők:	a mellékelt jelenléti ív szerint
Levezető elnök:	Bajkó Balázs (NSZI, Főigazgatói Kabinet)
Emlékeztető készítője:	Dr. Hajdu Kitti (NSZI, Főigazgatói Kabinet)
Státusz:	véleményezés alatt
Következő megbeszélés dátuma és időpontja:	nem meghatározott
Következő megbeszélés helyszíne:	Belügyminisztérium Szociális Ügyekért Felelős Helyettes Államtitkársága, 1011 Budapest, Fő utca 44-50. 7. emeleti Tanácsterem
Következő megbeszélés tervezett napirendje:	nem meghatározott

Az ülésen az egyes oldalak részéről jelen lévő képviselők száma:

Kormányzati oldal képviselői: 2 fő
Fenntartói/ágazati érdekképviselői oldal képviselői: 13 fő
Munkavállalói oldal képviselői: 6 fő

Az emlékeztetőbe rögzítésre kerül, hogy Gál Antal, a MACSGYOE képviselője jelen volt az ülésen, ugyanakkor a jelenléti ív aláírására nem került sor a részéről.

Bajkó Balázs (állandó levezető elnök) nyitotta meg a 2025. évi II. rendes ülést és köszöntötte a résztvevőket. Megállapította, hogy minden oldal képviselői jelen vannak, így az ülés megtartható. Technikai információkkal kezdte a napot. Ezután minden oldal elfogadta az ülés napirendjét, majd első napirendi pontként a szociális ágazat bérhelyzetével kapcsolatos tájékoztató megtartására kérte Dr. Zsilinszky László helyettes államtitkár urat.

Dr. Zsilinszky László (BM) kérte, hogy az emlékeztetőben kerüljön rögzítésre, hogy az egyes napirendi pontok mely oldalak kezdeményezésére kerültek napirendre.

Napirendi pontok rögzítése:

Az **1. napirendi pontot**, „Az ágazat bérhelyzetének áttekintése”, a **munkavállalói oldal** kezdeményezte.

A **2. napirendi pontot**, „Ágazati képzések és továbbképzések rendszerének áttekintése”, a **kormányzati oldal** kezdeményezte.

A **3. napirendi pontot**, „Tájékoztatás az ápolási ágyak átvételének folyamatáról”, a **kormányzati oldal** kezdeményezte.

A **4. napirendi pontot**, „Tájékoztatás a szociális, benne a gyermekvédelmi intézmények egyházi fenntartásba adásának folyamatáról, annak esetleges felgyorsulásáról”, a **munkavállalói oldal** kezdeményezte.

1. napirendi pont

Dr. Zsilinszky László (BM) bevezetőjében elmondta, hogy információi szerint a legutóbbi SZÁÉF ülésen részletes tájékoztatást adott a kormányzati oldal az elmúlt években a bérek alakulásáról, ezért ő csak néhány sarokpontot rögzítene:

Fontos kitérni arra, hogy 2010-ben milyen méltatlanul alacsony, bruttó 137 500 Ft volt az átlagbér a területen, ennek is köszönhetően a minimálbér és a garantált bérminimum emelés minden évben hatással volt a bérek emelkedésére. Az elmúlt 5 évben kétszer (2020, 2022) a minimálbér felett nőttek a fizetések, melynek köszönhetően 4 kormányzati ciklus alatt megnégyszereződött az átlagbér a területen, ma mintegy bruttó 523 000 forint, ez a nemzetgazdasági átlagbér 75,5%-a.

Vitathatatlan, hogy a minimálbér emelés még mindig jelentős hatással van a bérek alakulására, ugyanakkor megjegyyezte, hogy ezek fedezetét is a költségvetés minden évben biztosította valamennyi fenntartó számára.

Ahogy az a korábbi SZÁÉF és OKÉT üléseken is bemutatásra került, a kormány az elmúlt időszakban (több ágazatban is: egészségügy, köznevelés, kormányhivatali dolgozóknál, de más ágazatokban is) nagyarányú bérfejlesztési programot hajtott és hajt végre, amelyeknek a fedezetét a kormány gazdaságpolitikájának köszönhetően a költségvetés kiszámítható módon biztosítja.

Hozzátette: bár a kormányzati bérprogram korábbi ütemei (főleg az egészségügyi és pedagógus bérfejlesztés) bérfeszültséget generálhattak a területen, az sem mellékes, hogy a szociális

ágazatban az átlagbér ezzel együtt is a nemzetgazdasági átlagbérnél nagyobb arányban emelkedett.

Kihangsúlyozta, hogy természetesen itt nem szabad megállni! A jelenlegi kihívásokkal terhelt gazdasági környezet ellenére is a kormányzat további ágazatok bérfejlesztése mellett is elkötelezte magát, köztük a gondoskodáspolitikai területén is.

Cséplőné Gönczi Veronika (SZGYF) a Fenntartói oldal képviselője hozzászólásában elmondta, hogy az elhangzott információk rendkívül fontosak voltak, ugyanakkor kérte a kormányzati oldalt, hogy amennyiben lehetséges, és rendelkezésre állnak a szükséges információk, a lehető leghamarabb tájékoztassák a résztvevőket a további részletekről.

Szűcs Viktória (BDDSZ) a munkavállalói oldal ügyvivője és a napirend szövegíróje megköszönte Helyettes Államtitkár Úr tájékoztatását, azonban kifejezte mély csalódottságát, és elmondta, hogy a jelen helyzetet méltánytalannak érzi. Elmondta, hogy nem kaptak írásos előterjesztést, úgy tapasztalta, hogy az elhangzottakban nem szerepeltek új, lényeges információk. A munkavállalói oldal már a sajtóból értesült a legtöbb témáról, és éppen azért vannak jelen, hogy a konkrét részletekről tájékozódjanak, illetve, hogy azokat egyeztessék. Hangsúlyozta, hogy semmiféle új, konkrét előterjesztés nem hangzott el a Helyettes Államtitkár Úr részéről, különösen arról, hogy mikortól, mennyi emelés várható? Ez a minimálbér és a garantált bérminimum emelésére vonatkozik, és/vagy a szociális pótlékok emelésére, vagy alapbéresítésre? Kérte, hogy pontosabb előterjesztést kapjanak a bérintézkedést illetően.

Dr. Zsilinszky László (BM) elmondta, hogy a kormányzati döntés előterjesztésekor és előkészítésekor természetesen a kormányzati oldal is figyelembe fog venni minden javaslatot. Hangsúlyozta, hogy az, hogy a kormány milyen mozgásteret tud biztosítani a jövő évi béremeléshez, az kormánydöntés eredménye, és a kormány döntése után nemcsak lehetőség, hanem jogi kötelezettség is a kormány számára, hogy tájékoztassa az érintett szereplőket.

Szűcs Viktória (BDDSZ) kifejezte, hogy a munkavállalói oldal nem tudja elfogadni a kormányzati válaszokat, mivel nem kaptak választ alapvető kérdéseikre. Kiemelte, hogy tisztázni szükséges, hogy a 10-13%-os emelés a minimálbérré és a garantált bérminimumra vonatkozik-e (s az lesz finanszírozva), vagy ezen felüli intézkedésekről van szó. Nem mindegy a jogcíme sem, hogy az szociális ágazati pótlékként érkezik, emelik a szociális ágazati pótlékot, vagy milyen formában? Továbbá, fontos az is, hogy mikortól lesz emelés, január 1-jétől, vagy később, visszamenőlegesen januárra? Felhívta a figyelmet arra, hogy bár már több alkalommal is egyeztettek a bérhelyzetről (OKÉT-en január 21-én, SZÁÉF-en március 6-án), mindkét ülésen volt egy felvetése, hogy számolja ki a kormány, hogy mennyibe kerülne, ha a szociális ágazati pótlék alapbérként viselkedne és beszámítana a mozgóbérek számításánál, így pl.: a délutáni és éjszakai pótlékok, vagy a jubileumi jutalom, stb. összegébe. Őn azt mondta, hogy mindenki kapott választ. Mi nem kaptunk! A kormány nem adott választ a munkavállalói oldal tavaly decemberben benyújtott javaslatára sem közel egy év alatt. A munkavállalói oldal számára alapvető, hogy a Kormány részletes, konkrét tájékoztatást adjon, és hogy

egyeztessünk. hiszen az ágazat bérhelyzete nem tartható tovább, óriási a fluktuáció a területen és ennek egyik oka a bérhelyzet.

Dr. Zsilinszky László (BM) újfent megerősítette, hogy pontosan ezért jelentette be Miniszterelnök Úr azt, hogy 2026-ban kiemelten foglalkozik a szociális ágazat bérhelyzetével, valamint azt, hogy meg fogja tenni a szükséges lépéseket a kormányzat.

Boros Péterné (MKKSZ) Szűcs Viktóriával való egyetértését fejezte ki. Kiemelte, hogy szeretnék megtudni, mit jelent az „áttörés jellegű bérfejlesztés”, amit Miniszterelnök Úr említett, és hogy hány milliárd forintot fordít a kormány a szociális ágazat keresetnövelésére. Az eddig hallott információk ellentmondásosak, és konkrét adatokat kértek a bérfejlesztés mértékéről. Hangsúlyozta, hogy nem obstrukció céljából kérnek részletes tájékoztatást, hanem azért, hogy a munkavállalói oldal is tisztában legyen a konkrét intézkedésekkel. Elmondása szerint a tavaly decemberben benyújtott javaslatokat, ha a források rendelkezésre állnak, tovább kellene egyeztetni. A céljuk, hogy ne döntsön a kormány a fejük felett, hanem a bérarányok és a képzettségi mutatók tekintetében pontos tájékoztatást kapjanak. Kiemelte, hogy bár a rendelkezésre álló források valószínűleg nem elegendőek a teljes bérfelzárkóztatáshoz, a rendelkezésre álló eszközöket megfelelő módon kell felhasználni. A munkavállalói oldal nem szeretné, hogy ez az egyeztetés csupán egy egyszeri alkalom legyen, hanem valódi, további tárgyalások elindítását várják. Elmondása szerint az ágazat számára ez az utolsó lehetőség a munkaerő elvándorlásának megállítására, mivel a fluktuáció és a munkaerőhiány már most is óriási problémát jelent. A munkavállalói oldal a vezetői pótlék emelkedésére is számít, és fontosnak tartja a diplomás kollégák megbecsülését. Remélik, hogy Miniszterelnök Úr nem csupán a minimálbér és a garantált bérminimum emeléséről beszélt, hanem a szociális ágazat számára valódi bérfejlesztést tervez.

Toma Lajos (MSZ EDDSZ) üdvözölte a résztvevőket, majd elmondta, hogy Helyettes Államtitkár Úr által említett 523 ezer forint kiváló számnak számít, de szeretné nagyobb összefüggésbe helyezni ezt az adatot. Kiemelte, hogy ez a szám a KSH 2025 augusztusi adatain alapul, amely szerint a közszolgáltatási ágazatok közül a szociális ágazat egyedülként maradt el a nemzetgazdasági átlagtól, annak ellenére, hogy az eddigi bérfejlesztések is százalékos emelkedést hoztak. Az ágazat továbbra is kétszámjegyű elmaradást mutat a nemzetgazdasági átlaghoz képest. Felidézte, hogy Miniszterelnök Úr tavaly december 16-án bejelentette az áttörő jellegű béremelést, amelyet október elején Gulyás Gergely miniszter is megerősített. Elmondta, hogy a kormány előtt több döntési lehetőség áll, és egy hónapon belül bejelentést várnak az ügyben. Befejezésül arra is felhívta a figyelmet, hogy az október 9-i dátumhoz képest hamarosan elérkezik az a pillanat, amikor eldől, hogy a kormány mikor és milyen tájékoztatást ad az érintettek számára.

Cséplőné Gönczi Veronika (SZGYF) érdeklődött, hogy Helyettes Államtitkár Úr lát-e lehetőséget arra, hogy amennyiben konkrét információk állnak rendelkezésre a béremeléssel kapcsolatban, akkor egy újabb SZÁÉF ülést tartanának még ebben az évben. Elmondta, hogy véleménye szerint ez előremutató lépés lenne, mivel lehetőséget adna arra, hogy a munkavállalói oldal hozzászóljon, és észrevételeket tegyen a kérdésben.

Gál Antal (MACSGYOE) megerősítette az előtte szólókat, és elmondta, hogy különösen a diplomás kollégák vonatkozásában kritikus a helyzet. Kiemelte, hogy a legelkötelezettebb

kollégák is az idei januárt várják, mint az utolsó lehetőséget, mielőtt végleg elhagyják a pályát 20-30 év után. Örömmel fogadták a bérfejlesztés hírét, azonban a 10 és 20%-os emelést nem tudják értelmezni. Szerintük komoly bérfeszültség van az ágazaton belül. A KSH adatok alapján, ha a szociális ágazatot az egészségügyi vagy oktatási ágazathoz kívánják igazítani, akkor a szükséges béremelés mértéke jelentősen meghaladná a 10-20%-ot. Az ágazat számára a jelenlegi javasolt emelés rendkívül kevés, és nem tartják kielégítőnek. Elismerte, hogy a költségvetési helyzet nem egyszerű, de rámutatott, hogy az egészségügyben már történt 100%-os béremelés, igaz, két év alatt. A szociális ágazat számára is hasonló bejelentést várnának, különösen a diplomás kollégák helyzetének javítása érdekében. Az ágazaton belüli bérezési különbségek, amelyek akár duplájára is rúghatnak, szintén elfogadhatatlanok, és sürgős változtatásokat igényelnek.

Eszes Béla (MÖSZ) kifejezte, hogy méltatlannak érzi a jelen helyzetet. Elmondta, hogy bár a kormányzati oldal más szereplőkkel folytatja a tárgyalásokat, ugyanazokat a válaszokat kapják, mint korábban, és a szociális ágazat helyzete továbbra is a végéhez közelít. Sajnálatosnak találja, hogy hosszú utazások mellett kell részt venniük az egyeztetéseken, amikor nem látják értelmét annak, hogy csak az ismert kérdésekről beszéljenek. Kiemelte, hogy a kormányzat az oktatás és az egészségügy bérhelyzetét hozza fel, de hangsúlyozta, hogy a szociális ágazat bérhelyzete nem oldható meg más ágazatok bérével való összehasonlítással, hiszen a szociális dolgozók bérszínvonala nem éri el az elvárt szintet. Emlékeztetett arra, hogy már 2004-ben, amikor Magyarország csatlakozott az Európai Unióhoz, senki sem gondolta volna, hogy 21 év múlva a szociális ágazat ennyire elmarad az elvárt szinttől. A szociális intézményvezetők bérszintje a nemzetgazdasági átlaghoz képest is csekély, és még az óvodavezetők is magasabb bért kapnak. Elmondta, hogy a költségvetésben nem találtak semmilyen forrást a szociális ágazat béremelésére, és úgy véli, hogy az évről évre történő költségvetési elfogadások nem jelentenek megfelelő tervezést. Az egyeztetések célját és valódi hatékonyságát is kétségbe vonta, és kifejezte, hogy a munkavállalói oldal számára már nem elégséges, hogy a kormány csak általános válaszokat adjon. Végezetül kiemelte, hogy ha a kormányzati oldal nem tud konkrét választ adni, és nincs felhatalmazásuk a döntéshozatalra, akkor nincs értelme tovább tárgyalni. Kijelenti, hogy ha nem történik valós előrelépés, akkor a továbbiakban nem vesz részt a fennmaradó napirendi pontok tárgyalásában.

Nelhübel-Oláh Henriette (CÉHálózat) elmondta, hogy szervezetei a súlyos fogyatékos emberek gondozásáért felelősek, és hangsúlyozta, hogy a munkáltatói feladatok ellátásához szükséges szakemberek folyamatosan elhagyják az ágazatot. Szerinte a gyógypedagógusok, fejlesztőpedagógusok, logopédusok és gyógytornászok elvándorlása súlyosan érinti a szolgáltatásokat, mivel ezek a szakemberek elhagyják a szociális szektort, hogy az oktatásban vagy az egészségügyben helyezkedjenek el. Kiemelte, hogy nem képesek felelősen gondoskodni a fogyatékos emberekről, ha nem rendelkeznek megfelelő szakértelemmel bíró munkavállalókkal. Az ágazat számára nem megfelelő, ha csak alacsony képesítésű munkavállalók végzik el ezt a felelősségteljes munkát. Kiemelte, hogy nem tudják biztosítani a megfelelő körülményeket a szülők számára, ha nincs elegendő képzett szakember a területen. Aggodalmát fejezte ki, hogy a 10%-os béremelés nem fogja megoldani a problémát, hiszen más területeken lényegesen magasabb bért kínálnak számukra. A szociális ágazat számára sürgősen szükségesek a megfelelő bérintézkedések, hogy megakadályozzák a további

szakemberhiányt. A képviselő elmondta, hogy többször is javaslatot tettek a béremelésre és ágazati pótlékokra vonatkozóan, de még nem kaptak választ. Kérte, hogy a kormány vizsgálja meg a benyújtott javaslatokat, és biztosítsa a szükséges forrásokat, hogy a szociális ágazatban valódi, felelős gondozást lehessen nyújtani.

Dr. Zsilinszky László (BM) megköszönte a konstruktív hozzászólásokat, valamint a lehetőséget, hogy erről beszélgethetnek. Kiemelte, hogy nem ért egyet a polgármester úrral, aki szerint bármi is felesleges lenne a területen, és visszautasította ezt a gondolatot. Rögzítette, hogy a kormány ahogy eddig is, ezután is mindent megtesz a szociális területért, kérve, hogy ezt a jegyzőkönyvbe is vegyék fel. Miniszterelnök Úr már bejelentette a kezdeti lépéseket és amint a kormány kialakítja a szükséges gazdasági mozgásteret, megosztják az ágazat minden szereplőjével. Hangsúlyozta, hogy nem csupán lehetőségük, hanem jogszabályi kötelezettségük is, hogy tájékoztassák az érintetteket a konkrét döntésekről. Nyitott arra, hogy még az idei évben tartsanak egy SZÁÉF ülést, ha az oldalaktól megérkeznek a kérdések. Végül elmondta, hogy soha nem állította, hogy az egészségügy vagy a köznevelés túl lenne finanszírozva. Azt nem vitatta, hogy az egészségügy és a köznevelés területén történt béremelés, a szociális ágazat tekintetében bérfeszültséget eredményezhetett, azonban a téma továbbra is a kormány napirendjén van, nem lett lesöpörve. Kijelentette, hogy a közös célok eléréséért dolgoznak, és köszönetet mondott a hozzászólásokért.

Cséplőné Gönczi Veronika (SZGYF) felvetette, hogy fontos lenne közösen gondolkodni a béremelés céljáról és folyamatáról, amennyiben rendelkezésre állnak a szükséges információk. Elmondta, hogy a Helyettes Államtitkár Úr által ismertetett lépések a jelenlegi állapotról szólnak, és csupán az első lépcsőfokot jelentik. Ha ez a lépés már megtörtént, az lehetőséget adhat arra, hogy közös célként dolgozzanak a jövőbeli eredmények elérésén. Hangsúlyozta, hogy egy hosszú- vagy középtávú cél elérése biztosítaná mindkét oldal számára a stabilitást, és segítené megelőzni a munkaerőhiányt. Bár nem biztos abban, hogy ez minden érintett számára elfogadható, úgy véli, közösen dolgozhatnak a célok megvalósításán.

Meleg Sándor (MKKSZ) kifejezte, hogy ha már jegyzőkönyvi rögzítésről van szó, akkor fontos megemlíteni, hogy Magyarország 2026-os költségvetési törvényét június 17-én fogadta el a Magyar Országgyűlés és Helyettes Államtitkár Úr szerint ebben a törvényben szerepel a jövő évi bérek finanszírozására szánt összeg. Kérdésként tette fel, hogy miért van az, hogy október 27-én, két hónappal az év vége előtt, még mindig nem áll rendelkezésre konkrét információ a január 1-jétől várható minimálbér, bérminimum és a szociális ágazat dolgozóinak béremeléséről, hiszen a dolgozókat ezek az információk érdeklik. Hangsúlyozta, hogy egy érdekvédelmi fórum célja, hogy ilyen konkrétumokról beszéljenek, de jelenleg még a döntési mechanizmusról sem tudnak semmit. Elmondta, hogy frusztráló, hogy hosszú utazás után sem kaptak egyértelmű válaszokat, és nem tudják, hogyan tájékoztassák a kollégáikat a béremelés mértékéről.

Szűcs Viktória (BDDSZ) csatlakozott a fenntartói oldal azon felvetéséhez – munkavállalói igényként - miszerint amennyiben a béremelés fedezetéről megszületett a döntés, de még nem került jogszabályban kihirdetésre, fontos lenne, hogy még a jogszabály megjelenése előtt legyen lehetőség az egyeztetésre, különösen abban az esetben, ha a szociális ágazati pótlék emelése követi a már meglévő logikát. Hangsúlyozta, hogy nem hangzott el, hogyan fog

megvalósulni a béremelés, mivel az elmúlt időszakban számos – pótlékelosztási - hiba történt, amit később korrigálni kellett, szeretnék elkerülni, hogy hasonló problémák merüljenek fel a jövőben. Emellett felhívta a figyelmet arra, hogy a fedezetemelés mértéke sem mindegy, mert régi igénye az ágazatnak, hogy az ágazati pótlék számítási alapot képezzen a mozgóbérek számfejtésénél. Egy példát is említett: ha egy bölcsődei szakdolgozó, aki bölcsődei pótlékra jogosult jubileumi jutalmat kap akkor a bölcsődei pótléket figyelembe veszik a jutalom számításánál. Ha ugyanabban a bölcsődében az ételmezésvezető, akinek szociális ágazati pótlék jár jubileumi jutalomra lesz jogosult, esetében a szociális pótlék nem számít bele a jubileumi jutalomba, mindez egyenlőtlen bánásmódot és jogalkotást mutat, amit a munkáltató is nagyon nehezen tud helyben lekommunikálni. Kérte, hogy amennyiben a fedezetről döntés születik, még a jogszabály kihirdetése előtt történjen egyeztetés a végrehajtás részleteiről, és ne csak utólagos tájékoztatást kapjanak.

Dr. Zsilinszky László (BM) elmondta, hogy a kormányzati oldal teljes mértékben nyitott arra, hogy amennyiben megszületik a fedezetről a döntés, egy újabb SZÁÉF ülésen részt vegyenek és egyeztessenek a részletekről.

2. napirendi pont

Bajkó Balázs (állandó levezető elnök) elmondta, hogy az ülés résztvevői megkapták a meghívóval együtt az előterjesztést, melyhez a következőkben lehetőség van hozzászólni.

Szűcs Viktória (BDDSZ) által elhangzott, hogy a szociális képzési rendszer működése ismert, ugyanakkor a továbbképzések teljesítése a gyakorlatban komoly nehézségekbe ütközik. Sok munkáltató anyagi okok miatt nem tudja biztosítani a dolgozók részvételét a kötelező képzéseken. Javaslatként felmerült a továbbképzési ciklus meghosszabbítása vagy a finanszírozás bővítése annak érdekében, hogy minden munkavállaló teljesíthesse kötelezettségét. Kiemelésre került, hogy sok intézményben a dolgozók saját költségükön és szabadságuk terhére vesznek részt a képzéseken, ami méltánytalan és jogellenes gyakorlat. Ennek rendezésére javasolták a 9/2000. (VIII.4.) SZCSM rendelet módosítását oly módon, hogy a munkáltató ne csak a továbbképzési tervben szereplő, hanem valamennyi kötelezett dolgozó számára biztosítsa a képzés díját, az útiköltséget és a távolléti díjat. További javaslatként elhangzott, hogy bővíteni lehetne a kötelező továbbképzések akkreditációs lehetőségeit, hogy más szakmai szervezetek is tarthassanak képzéseket. Végül tájékoztatást kértek a családasszisztens képzésről, annak céljáról és alkalmazásáról, mivel az ágazatban erről jelenleg nincs információ.

Meleg Sándor (MKKSZ) kiegészítésként technikai jellegű felvetést tett a felsőoktatási törvény tavaly májusi módosításával kapcsolatban. Elmondta, hogy a 44. § (3) bekezdése szerint a gyakorlatigényes képzések – például a szociális munka – esetében a hallgatók számára a gyakorlati helynek díjazást kell biztosítania, amely a minimálbér 65%-ának felel meg. A jogszabály azonban csak bizonyos fenntartású intézményekre ad kivételt, így a civil és egyházi fenntartókra a kötelezettség teljes mértékben vonatkozik. Rámutatott, hogy ez a gyakorlatban komoly nehézséget okoz, mivel a civil fenntartók többsége nem tudja biztosítani a hallgatók számára járó díjazást, így nem képes gyakorlati helyet biztosítani. Ennek következtében a szociális és egészségügyi képzésekben súlyos terephiány alakult ki, különösen az olyan

speciális területeken, mint az addiktológiai és szenvedélybeteg-ellátás. Kiemelte, hogy a hallgatók nem munkavégzés céljából, hanem tanulási szándékkal vesznek részt a gyakorlatokon, ezért a jogszabály jelenlegi formájában félreértelmezett, és aránytalan terheket ró a gyakorlati helyekre. Kérte Helyettes Államtitkár Urat, hogy vizsgálja meg a kérdést, mivel a szabályozás jelenlegi módja a gyakorlatigényes képzések működését veszélyezteti, és akadályozza a hallgatók szakmai felkészülését.

Cséplőné Gönczi Veronika (SZGYF) kiegészítésként jelezte, hogy nincs tudomása arról, hogy a munkavállalókat saját képzésük költségeinek viselésére köteleznék. Úgy vélte, hogy a probléma inkább abból fakad, hogy a munkaerőhiány miatt a dolgozók az adott időszakban nem tudnak részt venni a továbbképzéseken. Támogatta a továbbképzési időszak meghosszabbításának lehetőségét, mivel ez elősegítené, hogy minél több munkavállaló ténylegesen eleget tehessen a képzési kötelezettségének. Hangsúlyozta továbbá, hogy a képzések tartalmának kialakításakor előnyös lenne, ha azok a gyakorlatban is hasznos, a terület szakmai feladatait támogató ismereteket nyújtanának.

Erdős Zsuzsanna (Református Szeretetszolgálat) hozzászólásában rámutatott, hogy a költségvetési törvény értelmében, amennyiben egy fenntartó nem teljesíti a vonatkozó törvényekben meghatározott követelményeket, az állami támogatás visszafizetésére kötelezhető. Ennek egyik eleme a továbbképzési kötelezettség, és volt már példa arra, hogy fenntartó azért kényszerült visszafizetésre, mert a munkavállalókat nem iskolázta be továbbképzésre.

Egyetértett azzal a felvetéssel is, hogy a gyakorlati képzésben résztvevők fogadásával kapcsolatban komoly kapacitásproblémák merültek fel. Elmondta, hogy intézménye már alig tud hallgatókat fogadni, mivel ez túlzott terhet ró a működésre. Kiemelte, hogy a gyermekvédelem területén külön problémát okoz a duális képzési forma és a munkaszerződés megkötésének kérdése, mivel az alkalmasági vizsgálat hiánya miatt ez sokszor nem lehetséges. Javasolta, hogy a témát egy külön egyeztetési körben vizsgálják meg, tekintettel annak összetettségére és gyakorlati következményeire.

Dr. Zsilinszky László (BM) elmondta, hogy az elnökszorongó által felvetett javaslatokat a titkárság bevonásával át fogják vizsgálni. Kérte, hogy amennyiben lehetséges, a szövegszerű javaslatok írásban is kerüljenek megküldésre, mivel ez megkönnyíti a további munkát. Hozzátette, hogy ugyanez vonatkozik a civil szervezetek akkreditálásával kapcsolatos felvetésekre is. Tájékoztatást adott arról, hogy kollégáját felkéri, készítse rövid összefoglalót a családi asszisztensképzésről, amelyet a SZÁÉF titkárságán keresztül az ülés után mind a munkáltatói, mind a munkavállalói oldal számára eljuttatnak. Meleg Sándor felvetésére kérte a KIM részére megküldött levél, valamint az arra érkezett válasz továbbítását.

3. napirendi pont

Bajkó Balázs (állandó levezető elnök) elmondta, hogy az ülés résztvevői megkapták a meghívóval együtt az előterjesztést, melyhez a következőkben lehetőség van hozzászólni.

Szűcs Viktória (BDDSZ) a munkavállalói oldal képviselőjeként megállapította, hogy az előterjesztés szövege nagyban megegyezik a decemberi előterjesztés szövegével. Így további észrevétele nincs.

Erdős Zsuzsanna (Református Szeretetszolgálat) hozzászólásában kiemelte, hogy bár a 2026-os költségvetés már elfogadásra került, fontosnak tartja rögzíteni, hogy a jogszabályi környezet tegye lehetővé: ne csak állami fenntartók, hanem más fenntartói körök is működtethessenek szakápolási központokat és nyújthassanak ilyen jellegű szolgáltatásokat.

Szlávik Bence (MKPK) csatlakozott az előtte elhangzott felvetéshez, és megerősítette annak fontosságát, hogy vizsgálatra kerüljön a nem állami fenntartók számára is a szakápolási központok létrehozásának lehetősége. Hozzátette, hogy érdemes lenne megfontolni a bentlakásos időszotthonok szakápolási központtá történő átminősítésének lehetőségét is a következő évben, illetve amikor erre a jogszabályi környezet lehetőséget biztosít.

Dr. Zsilinszky László (BM) elmondta, hogy a kormányzat számára az elmúlt tíz évben komoly szakmai dilemmát jelentett annak meghatározása, hogy ez az ellátási terület hol működik legmegfelelőbben. Véleménye szerint a 2021-ben elfogadott jogszabály áttörést hozott ezen a téren, és megerősítette, hogy az ellátási forma a jelenlegi területen van a legjobb helyen. Kiemelte, hogy az első, kísérleti jellegű átadások már megtörténtek, és várhatóan december 31-ig mintegy 700 ápolási ágy kerül át az egészségügyi ellátórendszerből a szociális szférába. Hozzátette, hogy a kísérleti időszak lezárását követően lesz lehetőség és szakmai alap a további, akár egyházi szerepvállalás melletti bővítés lehetőségeiről tárgyalni.

4. napirendi pont

Dr. Zsilinszky László (BM) kifejtette, hogy a napirendi pont felvétele előtt értetlenül állt, azonban a bizalmon alapuló együttműködés jegyében annak felvételét elfogadták. Hangsúlyozta, hogy a kormánynak ezzel kapcsolatban nincs előterjesztési szándéka, így a kormányzati oldal részéről nem áll rendelkezésre bemutatandó anyag. Ennek megfelelően az előterjesztés jogát átadta az munkavállalói oldalnak, kérve, hogy ismertesse, mi indokolta a téma napirendre vételét, mi annak szakmai háttere és időszerűsége.

Meleg Sándor (MKKSZ) ismertette, hogy a napirendre vétel indoka egy szeptember elején megjelent sajtóhír volt, amely szerint felgyorsulhat az intézményrendszer egyházi fenntartásba adásának folyamata. Bár a minisztérium ezt később cáfolta, fontosnak tartotta, hogy a felek pontos és hivatalos tájékoztatást kapjanak ezügyben. Elmondta, hogy a területen dolgozók számára gyakran nem egyértelműek ezek a folyamatok, és az ágazati portál adatai alapján látható, hogy bizonyos mértékben valóban zajlik az intézmények egyházi fenntartásba kerülése. Ennek fényében kérte, hogy a kormányzati oldal adjon részletes tájékoztatást arról, van-e jelenleg tervezett ütemezés vagy bármilyen folyamat ezzel kapcsolatban, illetve hogyan áll jelenleg ez a kérdés az ágazatban.

Cséplőné Gönczi Veronika (SZGYF) válaszában elmondta, hogy a sajtóban megjelent hírek vélhetően az SZGYF-hez köthetők, azonban azok félreértésen alapulnak. Ismertette, hogy fenntartóként háttéranyagot kért be az intézményektől, ami teljes mértékben a munkaszervezés és az adatigénylések hatékonyabb kezelése érdekében történt, és semmilyen kapcsolatban nem állt az intézmények egyházi fenntartásba adásával. Kiemelte, hogy az elmúlt időszakban jelentősen megnőtt az adatbekérések száma, mind a média, mind a közérdekű adatigénylők részéről, ezért az volt a cél, hogy az intézmények gyorsabban és egységesebben tudjanak reagálni ezekre. Hozzátette, hogy a Vagyonkataszter fotódokumentációval együtt rögzíti az

intézmények állapotát, de ez kizárólag adminisztratív célt szolgál. Hangsúlyozta, hogy az SZGYF részéről nincs folyamatban egyházi átvételre irányuló program vagy ütemezett terv. A jogszabály ugyan lehetőséget biztosít ilyen átalakításokra, de jelenleg nem zajlik és nem is tervezett ilyen jellegű folyamat. Megerősítette, hogy főigazgatóként folyamatos kapcsolatot tart az intézményvezetőkkel és a dolgozókkal, személyesen is látogatja az intézményeket, és fontosnak tartja a közvetlen, átlátható kommunikációt. Zárásként hangsúlyozta, hogy a sajtóban megjelent hírek félrevezetők voltak, és kifejezetten sajnálatosnak tartja, hogy ez indokolatlan aggodalmat keltett az intézményekben.

Dr. Zsilinszky László (BM) megköszönte a hozzászólásokat és örömét fejezte ki, hogy sikerült eloszlatni a sajtóban megjelent félreértéseket, illetve az ezekre épülő politikai értelmezéseket. Kiemelte, hogy a napirendi pont felvétele is azt a célt szolgálta, hogy a helyzetet tisztázzák, és megerősítsék: az elmúlt tizenöt év fenntartói átalakulásai összességében a szociális ellátórendszer javát szolgálták. Rámutatott, hogy a fenntartói struktúra sokszínűsége – az állami, önkormányzati, civil és egyházi szereplők együttes jelenléte – erősíti a rendszer stabilitását, és ez különösen a válsághelyzetek idején (például a COVID-járvány és a háborús időszak) mutatkozott meg, amikor az együttműködés példaértékű volt. Hangsúlyozta, hogy a kormányzat minden fenntartói típus számára – függetlenül attól, hogy állami, önkormányzati, civil vagy egyházi – biztosította a szükséges többletforrásokat a megnövekedett költségek fedezésére. Emlékeztetett arra is, hogy a 2020-ban elfogadott törvény egy átlátható, jogilag szabályozott keretrendszert hozott létre az intézmények átadására és átvételére, amely pontosan rögzíti az egyházi szándéknyilatkozatok, valamint a miniszteri engedélyeztetési eljárások rendjét. Továbbá a 2022-es szociális törvénymódosítás egyértelművé tette az állam mögöttes felelősségét az ellátórendszer működésében. Zárásként kérte, hogy a SZÁÉF fórumai maradjanak szakmai egyeztetések, és ne sodródjanak politikai irányba.

Meleg Sándor (MKKSZ) reagálva Helyettes Államtitkár Úr válaszára, megköszönte a tájékoztatást, és elismerte, hogy a felmerült félreértések valószínűleg információhiányból eredtek. Kiemelte, hogy az ilyen félreértések leggyakrabban abból fakadnak, hogy az érintettek – különösen az önkormányzati fenntartású intézmények dolgozói – gyakran utólag értesülnek a fenntartóváltásokról, ami bizonytalanságot szülhet. Hangsúlyozta, hogy a hasonló helyzetek elkerülése érdekében a transzparens, előzetes kommunikáció kulcsfontosságú lenne. Kifejtette, hogy bár a SZÁÉF elsősorban szakmai egyeztető fórum, a politikai tényezők teljes mértékű kizárása nem lehetséges, hiszen a kormányzati oldal képviselője politikai döntéshozói szintet képvisel.

Szűcs Viktória (BDDSZ) összegzésként jelezte, hogy az év vége közeledtével még több feladat vár megoldásra. Javasolta, hogy a felek állapodjanak meg egy konkrét időpontban a következő ülésre, amelyen az eddig nyitva maradt, a munkatervben szereplő, de még nem tárgyalt témákat át tudják tekinteni. Hozzátette, hogy várhatóan egy külön egyeztetésre is szükség lesz a bérkérdésekkel kapcsolatban.

Dr. Zsilinszky László (BM) elmondta, hogy éppen ezért javasolta korábban is: a következő ülés időpontját akkor célszerű kitűzni, amikor a szükséges döntések megszülettek. Megerősítette, hogy amint ezek a döntések megszületnek, rövid határidőn belül kezdeményezi a SZÁÉF következő ülésének összehívását, amennyiben ez a felek számára elfogadható.

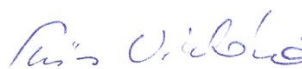
Bajkó Balázs (állandó levezető elnök) kérte, hogy a jegyzőkönyvben kerüljön rögzítésre: a SZÁÉF következő ülésének időpontja akkor kerül meghatározásra, amikor Helyettes Államtitkár Úr a bérrendezés vonatkozásában új, érdemi információval tud szolgálni.

Mellékletek: 1. jelenléti ív

Az emlékeztetőt hitelesítése:

kormányzati oldal
2025. 11. 11.

fenntartói oldal/
ágazati érdekképviselői oldal
2025 NOV 12.

munkavállalói oldal

ZÁRADÉK

A dokumentum elektronikus aláírással hitelesített

84000/3486-5/2025.NSZI